

W04.09.0311/I

32 023

Voorstel van wet van het lid Van Raak tot wijziging van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers en enige andere wetten in verband met de toepassing van het sociale zekerheidsstelsel op politieke ambtsdragers (Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers)

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het sociale zekerheidsstelsel toe te passen op politieke ambtsdragers;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 2, tweede lid, onderdeel d, komt te luiden:

d. de vijfde afdeling van deze wet: commissaris van de Koning, lid van gedeputeerde staten, burgemeester, wethouder, lid van het dagelijks bestuur van een deelgemeente of voorzitter of lid van het dagelijks bestuur van een waterschap.

II

Hoofdstuk 3 komt te luiden:

Hoofdstuk 3. Financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid

Artikel 6

De voor het personeel in de sector Rijk krachtens artikel 125 van de Ambtenarenwet geldende financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid zijn van overeenkomstige toepassing bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid van een minister.

III

Na artikel 38 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 38a

Hoofdstuk 3, zoals dat luidde op de dag voor inwerkingtreding van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, blijft van toepassing op ministers aan wie voor de datum van inwerkingtreding van die wet een uitkering op grond van hoofdstuk 3 is toegekend. In dat geval is artikel 6 niet van toepassing.

IV

Hoofdstuk 10 komt te luiden:

Hoofdstuk 10. Financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid

Artikel 51

De voor het personeel in de sector Rijk krachtens artikel 125 van de Ambtenarenwet geldende financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid zijn van overeenkomstige toepassing bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid van een Kamerlid.

V

Na artikel 84 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 84a

Hoofdstuk 10, zoals dat luidde op de dag voor inwerkingtreding van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, blijft van toepassing op leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan wie voor de datum van inwerkingtreding van die wet een uitkering op grond van hoofdstuk 10 is toegekend. In dat geval is artikel 51 niet van toepassing.

VI

Artikel 106 vervalt.

VII

Artikel 130 komt te luiden:

Artikel 130

1. Deze afdeling is van overeenkomstige toepassing op burgemeesters, wethouders en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente, met dien verstande dat wordt gelezen voor:

a. lid van gedeputeerde staten: burgemeester, wethouder of lid van het dagelijks bestuur van een deelgemeente;

b. provincie: gemeente;

c. provinciale staten: de raad;

d. gedeputeerde staten: college van burgemeester en wethouders.

2. Deze afdeling is van overeenkomstige toepassing op voorzitters en leden van het dagelijks bestuur van een waterschap, met dien verstande dat wordt gelezen voor:

a. lid van gedeputeerde staten: lid van het dagelijks bestuur van een waterschap, waaronder de voorzitter;

b. provincie: waterschap;

c. provinciale staten: het algemeen bestuur van een waterschap;

d. gedeputeerde staten: het dagelijks bestuur van een waterschap.

3. Onder lid van gedeputeerde staten wordt voor de toepassing van deze afdeling en de daarop gebaseerde bepalingen verstaan: de commissaris van de Koning of de gedeputeerde.

4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid, zijn de hoofdstukken 22 tot en met 29 niet van toepassing op de commissaris van de Koning, de burgemeester alsmede op de voorzitter en de leden van het dagelijks bestuur van het waterschap waarvan de aan hun functie verbonden werkzaamheden een dagtaak vormen. Voor de toepassing van de hoofdstukken 22 tot en met 29 wordt verstaan onder:

a. gewezen lid van gedeputeerde staten: hij die uit hoofde van een ontslag uitzicht op pensioen heeft;

b. gepensioneerd lid van gedeputeerde staten: hij die uit hoofde van een ontslag recht heeft op pensioen;

c. wedde: wedde inclusief vakantie-uitkering en de eindejaarsuitkering, waarop het gewezen of gepensioneerd lid van gedeputeerde staten op de dag voorafgaande aan de dag, waarop hij ophield lid van gedeputeerde staten te zijn, aanspraak had, tenzij uit de desbetreffende bepaling het tegendeel blijkt;

d. deeltijdfactor: een breuk waarvan de teller wordt gevormd door de genoten wedde exclusief de vakantie-uitkering en de eindejaarsuitkering, en de noemer door het tot een jaarbedrag herleide bedrag waarvan die wedde is afgeleid.

VIII

Hoofdstuk 21 komt te luiden:

Hoofdstuk 21. Financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid

Artikel 131

De voor het personeel in de sector Rijk krachtens artikel 125 van de Ambtenarenwet geldende financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid zijn van overeenkomstige toepassing bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid van een lid van gedeputeerde staten.

IX

Artikel 160 vervalt.

X

Artikel 162 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "2." geplaatst.

2. Er wordt een lid ingevoegd, luidende:

1. De besluiten ter uitvoering van deze afdeling worden genomen door gedeputeerde staten, het college van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk het dagelijks bestuur van het waterschap, tenzij anders is bepaald.

XI

Na artikel 163 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 163a

Hoofdstuk 21, zoals dat luidde op de dag voor inwerkingtreding van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, blijft van toepassing op leden van gedeputeerde staten en wethouders aan wie voor de datum van inwerkingtreding van die wet een uitkering op grond van hoofdstuk 21 is toegekend. In dat geval is artikel 131 niet van toepassing.

ARTIKEL II

Artikel 2, eerste lid, van de Ambtenarenwet wordt als volgt gewijzigd:

1. De onderdelen “- wethouders;” en “- gedeputeerden” vervallen.

2. Na het onderdeel “- commissarissen van de Koning” worden drie onderdelen ingevoegd, luidende:

- gedeputeerden;
- burgemeesters;
- wethouders;.

3. Het onderdeel “- de leden van dagelijkse besturen van waterschappen, met uitzondering van de voorzitters” wordt vervangen door: - de leden van dagelijkse besturen van waterschappen, waaronder de voorzitters.

ARTIKEL III

In de Gemeentewet wordt artikel 73, eerste lid, als volgt gewijzigd:

1. De onderdelen c en d vervallen.

2. De onderdelen e tot en met g worden geletterd c tot en met e.

ARTIKEL IV

In de Provinciewet wordt artikel 72, eerste lid, als volgt gewijzigd:

1. De onderdelen c en d vervallen.
2. De onderdelen e en f worden geletterd c en d.

ARTIKEL V

De Waterschapswet wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 32a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na de tweede volzin ingevoegd: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties doet de voordracht voor deze algemene maatregel van bestuur.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Voordelen ten laste van het waterschap, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, genieten zij slechts voor zover het algemeen bestuur dit bij verordening bepaalt. De verordening behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten.

II

Artikel 44 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties doet de voordracht voor deze algemene maatregel van bestuur.
2. Onder vernummering van het derde tot en met vijfde lid tot tweede tot en met vierde lid vervalt het tweede lid.
3. In het vierde lid (nieuw) wordt “vierde lid” vervangen door: derde lid.

III

Artikel 49, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt na “voorzitter” ingevoegd “op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties” en wordt “vastgesteld” vervangen door: gesteld.
2. De onderdelen b en c vervallen.
3. Onderdeel d wordt geletterd b.

ARTIKEL VI

De Werkloosheidswet wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan onderdeel i wordt toegevoegd:

4°. de werkgever van de overheidswerknemer, bedoeld in onderdeel j, 4°;

2. Aan onderdeel j wordt toegevoegd:

4°. minister, staatssecretaris, lid van de Tweede Kamer, voorzitter van de Eerste Kamer, commissaris van de Koning, lid van gedeputeerde staten, burgemeester, wethouder, lid van het dagelijks bestuur van een deelgemeente en lid van het dagelijks bestuur van een waterschap;.

II

Na artikel 3a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3b

Voor deze wet en de daarop berustende bepalingen worden leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer aangemerkt als werknemer.

III

Artikel 6, eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. die Nationale ombudsman of substituut-ombudsman is;.

IV

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

Als werkgever wordt beschouwd:

a. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in relatie tot ministers en staatssecretarissen;

b. de Tweede Kamer der Staten-generaal in relatie tot de leden van de Tweede Kamer;

c. de Eerste Kamer der Staten-Generaal in relatie tot de voorzitter van de Eerste Kamer;

d. gedeputeerde staten in relatie tot de commissaris van de Koning en leden van gedeputeerde staten;

e. het college van burgemeester en wethouders in relatie tot de burgemeester, wethouders en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente;

f. het dagelijks bestuur van een waterschap in relatie tot leden van het dagelijks bestuur van een waterschap.

V

Aan artikel 16 wordt een lid toegevoegd, luidende:

12. Voor de toepassing van het tweede lid wordt het aantal uren waarin een overheidswerknemer als bedoeld in artikel 1, onderdeel j, 4°, arbeid als werknemer heeft verricht bepaald op 40.

VI

Na artikel 130v wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 130w

Met ingang van de datum waarop deze wet, op grond van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, van toepassing wordt op de overheidswerknemers, bedoeld in artikel 1, onderdeel j, 4°, worden de desbetreffende publiekrechtelijke dienstbetrekkingen respectievelijk het lidmaatschap van de Tweede Kamer of voorzitterschap van de Eerste Kamer, voor de vaststelling van het recht op uitkering op grond van deze wet, alsmede voor de toelating tot de vrijwillige verzekering op grond van deze wet, aangemerkt als een dienstbetrekking als bedoeld in deze wet, ook voor zover zij zijn gelegen voor de bedoelde datum. Aan de eerste zin kunnen geen rechten worden ontleend over tijdvakken, die gelegen zijn voor de datum waarop deze wet van toepassing wordt op de bedoelde overheidswerknemers.

ARTIKEL VII

De Wet Nationale ombudsman wordt als volgt gewijzigd:

I

Na artikel 5 worden 14 artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

1. Aan de Nationale ombudsman wordt met ingang van de dag van zijn ontslag, indien hij nog niet de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, een uitkering toegekend op de voet van de volgende artikelen.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing:

a. indien de belanghebbende daarom verzoekt, of indien hij zonder onderbreking weer als Nationale ombudsman optreedt;

b. indien aan de belanghebbende rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

3. Tenzij de omstandigheid bedoeld in het tweede lid, onder b, te rekenen vanaf de dag van ingang van het ontslag even lang als of langer heeft geduurd dan de duur van de uitkering berekend volgens artikel 5b, eerste, tweede of derde lid, wordt de uitkering alsnog toegekend met ingang van de dag dat die omstandigheid zich niet meer voordoet, voor de resterende duur.

Artikel 5b

1. De uitkering wordt toegekend voor een duur gelijk aan de tijd waarin de belanghebbende Nationale ombudsman is geweest, maar ten minste voor de duur van twee jaren en ten hoogste voor de duur van zes jaren. Indien de belanghebbende met een of meer onderbrekingen Nationale ombudsman is geweest, wordt in aanmerking genomen de tijd gedurende welke hij als Nationale ombudsman in functie is geweest in een tijdvak, laatstelijk voor zijn aftreden, waarin zijn functie als Nationale ombudsman voor ten hoogste een zesde deel van dat tijdvak is onderbroken.

2. In afwijking van het eerste lid wordt de uitkering toegekend voor de duur van zes maanden, indien de belanghebbende korter dan drie maanden Nationale ombudsman is geweest.

3. Indien de belanghebbende ten tijde van zijn aftreden de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt en hij in het tijdvak van twaalf jaren dat direct aan zijn aftreden voorafgaat ten minste tien jaren ombudsman is geweest, wordt de uitkering voortgezet tot het tijdstip waarop hij de leeftijd van 65 jaar bereikt.

4. In geval van tussentijds vervallen van de uitkering krachtens artikel 5l, tweede lid, onder b, wordt de volgende uitkering toegekend ten minste tot het tijdstip waarop eerstgenoemde uitkering, indien zij niet was vervallen, zou zijn geëindigd.

5. In bijzondere gevallen kunnen Wij, de Raad van State gehoord, bepalen, dat de uitkering wordt voortgezet voor een, met inachtneming van artikel 5l vast te stellen termijn, die op dezelfde wijze kan worden verlengd.

Artikel 5c

1. De uitkering bedraagt gedurende het eerste jaar 80% en vervolgens 70% van de berekeningsgrondslag.

2. Indien Wij in de bezoldiging van het Rijkspersoneel een wijziging aanbrengen wordt de berekeningsgrondslag voor de toepassing van het eerste lid met ingang van het tijdstip van ingang van de bezoldigingswijziging door Onze Minister overeenkomstig de wijziging aangepast.

Artikel 5d

1. Indien de belanghebbende op de dag waarop de duur van de uitkering eindigt geheel of gedeeltelijk algemeen invalide is, wordt, met inachtneming van artikel 5l, de uitkering voor de duur van de invaliditeit voortgezet op de voet van artikel 5e.

2. Algemeen invalide, geheel of gedeeltelijk, in de zin van deze wet is hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekten of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder de eerstgenoemde arbeid wordt verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de betrokkene met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Onder deze arbeid wordt niet begrepen arbeid op grond van een arbeidsovereenkomst als bedoeld in hoofdstuk 2 van de Wet sociale werkvoorziening.

3. Bij de vaststelling van de mate van algemene invaliditeit wordt buiten beschouwing gelaten of de betrokkene de arbeid feitelijk kan verkrijgen.

4. Indien de betrokkene zonder redelijke grond weigert deel te nemen aan een voor hem gewenste opleiding of scholing of onvoldoende meewerkt aan het bereiken van een gunstig resultaat ervan, wordt er bij de vaststelling van de mate van algemene invaliditeit van uitgegaan dat die opleiding of scholing is afgerond.

5. Bij een algemene invaliditeit van minder dan 25 percent wordt de uitkering niet voortgezet.

Artikel 5e

1. De voortzetting van de uitkering vindt plaats als aangegeven in het tweede en derde lid en vervolgens als aangegeven in het vierde en vijfde lid van dit artikel.

2. De uitkering bedraagt gedurende een periode als aangegeven in het derde lid 70% van de berekeningsgrondslag, eventueel verhoogd en aangepast volgens artikel 5c, bij een algemene invaliditeit van 80% of meer, 60% van die berekeningsgrondslag bij een algemene invaliditeit van 55% tot 80% en 40% van die berekeningsgrondslag bij een algemene invaliditeit van 25% tot 55%.

3. De in het tweede lid bedoelde periode is ten hoogste voor de belanghebbende die op het tijdstip van voortzetting van de uitkering:

58 jaar of ouder is: zes jaar;

53 jaar of ouder is: drie jaar;

48 jaar of ouder is: twee jaar;

43 jaar of ouder is: anderhalf jaar;

38 jaar of ouder is: een jaar;

33 jaar of ouder is: een half jaar, en

jonger is dan 33 jaar: nihil.

4. De uitkering bedraagt na afloop van de volgens het derde lid bepaalde periode een percentage, volgens het tweede lid, van een bedrag gelijk aan het minimumloon verhoogd met een percentage van het verschil tussen de berekeningsgrondslag, eventueel verhoogd en aangepast volgens artikel 5c, en het minimumloon.

5. Voor de berekening van het in het vierde lid bedoelde bedrag geldt een percentage van 2 maal het aantal verstreken jaren tussen het 15e jaar en de leeftijd van de betrokkene op het tijdstip van voortzetting van de uitkering.

6. Het minimumloon, bedoeld in het vierde lid, is het tot een jaarbedrag herleide minimumloon per maand, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag of, indien het een betrokkene jonger dan 23 jaar betreft, het tot een jaarbedrag herleide voor zijn leeftijd geldende minimumloon per maand, bedoeld in artikel 7, derde lid, en artikel 8, derde lid, van de genoemde wet, beide vermeerderd met de daarover berekende vakantietoeslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

7. De belanghebbende heeft recht op een aanvulling van de uitkering, indien die uitkering minder bedraagt dan het volgens het tweede lid vastgestelde percentage van de berekeningsgrondslag, eventueel verhoogd en aangepast volgens artikel 5c.

8. De aanvulling is gelijk aan het bedrag dat nodig is om de uitkering te verhogen tot het in het zevende lid bedoelde percentage van de berekeningsgrondslag, eventueel verhoogd en aangepast volgens artikel 5c.

9. In afwijking van het achtste lid is de aanvulling gelijk aan het bedrag dat nodig is om de uitkering te verhogen tot het in het tiende lid aangegeven percentage van de berekeningsgrondslag, eventueel verhoogd en aangepast volgens artikel 5c, indien de belanghebbende de keuze heeft gemaakt voor een verlaging van de inhouding ingevolge artikel 5n.

10. Het in het negende lid bedoelde percentage bedraagt bij een algemene invaliditeit van 80% of meer 65%, bij een algemene invaliditeit van 55% tot 80%: 56% en bij een algemene invaliditeit van 25% tot 55%: 37%.

11. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 5n worden regels gesteld met betrekking tot de verlaging, bedoeld in het negende lid. Onze Minister stelt regels met betrekking tot de wijze en het tijdstip waarop de Nationale ombudsman of de gewezen Nationale ombudsman de in het negende lid bedoelde keuze, die eenmalig is, kenbaar dient te maken.

12. Indien de wegens algemene invaliditeit voortgezette uitkering te zamen met inkomsten, bedoeld in artikel 5i, minder bedraagt dan het minimumloon wordt de uitkering verhoogd tot het minimumloon. De verhoging bedraagt niet meer dan het verschil tussen de uitkering en het bedrag waarvan deze is afgeleid en tevens niet meer dan 30% van het minimumloon.

Artikel 5f

1. De voortzetting van de uitkering, bedoeld in artikel 5d, geschiedt op aanvraag van de belanghebbende en voor termijnen van niet langer dan drie jaar, onverminderd het in deze wet bepaalde over herziening of intrekking van de uitkering.

2. Onze Minister stelt de belanghebbende uiterlijk vier maanden voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn schriftelijk in kennis van de mogelijkheid tot het doen van een aanvraag tot voortzetting van de uitkering na afloop van die termijn.

3. Een aanvraag als bedoeld in het tweede lid, wordt door de belanghebbende uiterlijk drie maanden voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn gedaan.

4. Indien Onze Minister niet tijdig beslist op een tijdig ingediende aanvraag als bedoeld in het derde lid, wordt de uitkering voortgezet tot het tijdstip van de beslissing op de aanvraag.

5. Een aanvraag als bedoeld in het tweede lid, wordt geacht tijdig te zijn ingediend indien Onze Minister de kennisgeving, bedoeld in het tweede lid, niet heeft gedaan dan wel indien bij een latere kennisgeving als bedoeld in het tweede lid de aanvraag wordt ingediend binnen een maand nadat deze kennisgeving is ontvangen.

6. Indien de uitkering na afloop van de in het eerste lid bedoelde termijn wordt voortgezet, wordt de uitkering berekend op de wijze die van toepassing zou zijn geweest indien die termijn niet zou zijn afgelopen.

7. Onze Minister kan ten aanzien van bepaalde groepen algemeen invaliden bepalen dat in bepaalde situaties geen termijn geldt dan wel een termijn zal gelden die afwijkt van de in het eerste lid genoemde termijn van drie jaar.

Artikel 5g

1. Binnen een jaar na het tijdstip waarop de uitkering voor de eerste maal met toepassing van artikel 5d is voortgezet, doet Onze Minister een onderzoek instellen ten einde te doen bezien of er als gevolg van gronden die invloed hebben op de mate van algemene invaliditeit redenen aanwezig zijn voor herziening of intrekking van de uitkering.

2. Onze Minister kan ten aanzien van bepaalde groepen algemeen invaliden bepalen dat geen termijn geldt dan wel een termijn zal gelden die afwijkt van de in het eerste lid genoemde termijn.

3. Onze Minister wijzigt ambtshalve of op aanvraag van de belanghebbende het bedrag van de uitkering bij wijziging van de mate van algemene invaliditeit.

4. Een wijziging van het bedrag van de uitkering gaat in:

a. indien daartoe een aanvraag is ingediend, met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin de aanvraag is ingekomen;

b. indien de wijziging ambtshalve plaatsvindt, met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin de beslissing tot wijziging is genomen.

5. De toepassing van artikel 5d wordt ten aanzien van een belanghebbende gestaakt indien en zolang hij niet voldoet aan een uitnodiging van Onze Minister zich te onderwerpen aan een onderzoek door een of meer door hem aangewezen geneeskundigen ter beantwoording van de vraag, of er nog sprake is van algemene invaliditeit.

6. Indien degene die recht heeft op wegens algemene invaliditeit voortgezette uitkering inkomsten uit of in verband met arbeid geniet, is Onze Minister bevoegd, zolang niet vaststaat of deze arbeid als arbeid, bedoeld in artikel 5d, tweede lid, kan worden aangemerkt, niet tot herziening of intrekking van de uitkering over te gaan. De toepassing van de eerste volzin vindt ten hoogste plaats over een aaneengesloten periode van drie jaren, aanvangende op de eerste dag waarover de inkomsten uit of in verband met arbeid als bedoeld in de eerste volzin worden genoten. Deze periode wordt geacht niet te zijn onderbroken indien korter dan een maand geen inkomsten uit of in verband worden genoten. Na afloop van de in de tweede volzin genoemde periode wordt de in de eerste volzin bedoelde arbeid aangemerkt als arbeid, bedoeld in artikel 5d, tweede lid.

7. Onze Minister kan bepalen dat de tweede volzin van het zesde lid geen toepassing vindt ten aanzien van bepaalde groepen algemeen invaliden en met betrekking tot het zesde lid van dit artikel nadere en voor bijzondere gevallen zonedig afwijkende regels stellen.

Artikel 5h

1. Op verzoek van de Nationale ombudsman doet Onze Minister een onderzoek instellen door een of meer door hem aangewezen geneeskundigen, ter beantwoording van de vraag of de Nationale ombudsman dat het verzoek deed algemeen invalide is als bedoeld in artikel 5d, tweede lid.

2. Onze Minister brengt de uitkomst van een onderzoek dat is ingesteld ingevolge het eerste lid ter kennis van de verzoeker.

Artikel 5i

1. De inkomsten die de belanghebbende geniet, worden met de uitkering verrekend over de maand waarop deze inkomsten betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder inkomsten verstaan het gezamenlijk bedrag dat de belanghebbende wegens het verrichten van activiteiten geniet als

a. winst uit een of meer ondernemingen, bedoeld in artikel 3.8 van de Wet inkomstenbelasting 2001;

b. belastbaar loon uit of in verband met arbeid en

c. belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden, behoudens voorzover het een werkzaamheid betreft als bedoeld in de artikelen 3.91, eerste lid, onderdelen a en b, en 3.92 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

Onder inkomsten bedoeld in de vorige volzin, wordt mede verstaan een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten.

3. De in het eerste lid bedoelde verrekening geschiedt aldus dat de uitkering wordt verminderd met het bedrag waarmee de uitkering, vermeerderd met die inkomsten, het bedrag,

waarvan de uitkering is afgeleid, overschrijdt. Wanneer naast recht op een uitkering krachtens deze afdeling recht bestaat op een wachtgeld of uitkering krachtens een andere regeling vindt het vorenstaande ten aanzien van bedoeld wachtgeld of uitkering geen toepassing, indien de uitkering krachtens deze afdeling elders voor verrekening met wachtgeld of uitkering in aanmerking komt.

4. Indien in het bedrag der inkomsten bedoeld in de vorige leden, is of geacht kan worden te zijn begrepen een vergoeding ter zake van de premie Algemene Ouderdomswet en Algemene nabestaandenwet, blijft deze vergoeding voor de toepassing van dit artikel buiten beschouwing. De vorige volzin is slechts van toepassing voor zover de daar bedoelde inkomsten betrekking hebben op een tijdvak gelegen voor 1 juni 1985.

5. Kinderbijslag wordt niet aangemerkt als inkomst.

6. Voor de toepassing van dit artikel ten aanzien van de voortgezette uitkering bedoeld in artikel 5b, vijfde lid, en artikel 5d, kan Onze Minister andere inkomsten aanmerken als te zijn genoten wegens activiteiten bedoeld in het tweede lid.

Artikel 5j

1. De belanghebbende is verplicht van het ter hand nemen van enige activiteiten als bedoeld in artikel 5i, tweede lid, terstond mededeling te doen aan Onze Minister, onder opgave, voor zover mogelijk, van de inkomsten, die hij uit die activiteiten zal trekken. Zijn de inkomsten niet vooraf op te geven, dan doet hij tijdig vóór het verschijnen van elke uitkeringstermijn opgave van de inkomsten, die hij sinds het ter hand nemen van de activiteiten of sinds de vorige opgave heeft genoten. Onze Minister geeft nadere voorschriften aangaande het doen van mededelingen door de belanghebbende met betrekking tot de activiteiten, bedoeld in artikel 5i, tweede lid.

2. Brengt de aard van de activiteiten of van de inkomsten mede, dat de inkomsten over een langere termijn moeten worden berekend, dan geschiedt de opgave dienovereenkomstig en wordt op de uitkering een vermindering toegepast van een voorlopig vastgesteld bedrag onder voorbehoud van verrekening aan het einde van de evenbedoelde termijn. Ten aanzien van deze verrekening is artikel 5i van toepassing, met dien verstande, dat zij geschiedt over de in de vorige volzin bedoelde langere termijn in plaats van over iedere maand afzonderlijk.

3. Onze Minister kan bij de vaststelling van het bedrag van de vermindering van de opgave van de belanghebbende afwijken.

4. De belanghebbende, aan wie uitkering is toegekend, wordt door het aanvaarden van de uitkering geacht erin toe te stemmen, dat allen, die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister in aanmerking komen, omtrent zijn omstandigheden alle inlichtingen geven, welke voor de uitvoering van de artikelen 5a tot en met 6 noodzakelijk zijn.

Artikel 5k

1. De uitkering, berekend over een maand, wordt in maandelijks termijnen betaald.

2. De uitkering wordt niet uitbetaald zolang de belanghebbende niet of niet op de voorgeschreven wijze voldoet aan zijn verplichtingen op grond van artikel 5j.

Artikel 5l

1. De uitkering eindigt met ingang van de dag volgende op die, waarop de gewezen Nationale ombudsman is overleden.

2. De uitkering vervalt:

a. met ingang van de dag waarop de gewezen Nationale ombudsman de leeftijd van 65 jaar bereikt;

b. met ingang van de dag waarop de gewezen Nationale ombudsman wederom als Nationale ombudsman optreedt;

c. wanneer tijdens de duur van de uitkering zich de omstandigheid voordoet, bedoeld in artikel 5a, tweede lid, onder b. Zodra die omstandigheid zich niet langer voordoet is het daar bepaalde van overeenkomstige toepassing.

3. De uitkering kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard indien de belanghebbende herhaaldelijk niet of niet op de voorgeschreven wijze voldoet aan zijn verplichtingen op grond van artikel 5j.

Artikel 5m

1. Zo spoedig mogelijk na het overlijden van de gewezen Nationale ombudsman wordt aan de weduwe of weduwnaar, van wie de overledene niet duurzaam gescheiden leefde, een bedrag uitgekeerd, gelijk aan driemaal het bedrag der uitkering, dat over de laatste volle maand aan de gewezen Nationale ombudsman is uitgekeerd.

2. Laat de overledene geen weduwe of weduwnaar na, van wie hij, onderscheidenlijk zij, niet duurzaam gescheiden leefde, dan geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind, als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitkering, indien de overledene kostwinner was van ouders, meerderjarige kinderen, broeders of zusters, ten behoeve van deze betrekkingen.

3. Laat de overledene geen betrekkingen, als bedoeld in het eerste en tweede lid na, dan kan het aldaar bedoelde bedrag geheel of ten dele worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, indien zijn nalatenschap voor de betaling van die kosten ontoereikend is.

Artikel 5n

Op de bezoldiging van de Nationale ombudsman worden, volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels, bedragen ingehouden overeenkomstig de inhouding van bedragen op de bezoldiging van degene die behoort tot het overheidspersoneel, ter zake van aanspraken bij werkloosheid, ziekte, arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden.

II

In artikel 6 wordt “zijn van overeenkomstige toepassing” vervangen door: zijn, met uitzondering van hoofdstuk 10, van overeenkomstige toepassing.

III

In artikel 10, zesde lid, wordt “6 en 9” vervangen door: 5a tot en met 6 en 9.

ARTIKEL VIII

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

I

Onder vervanging van de punt aan het slot van artikel 3, eerste lid, onderdeel h, door een puntkomma, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

II

In artikel 7, onder 1°, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

i. de Tweede Kamer onderscheidenlijk de Eerste Kamer;

ARTIKEL IX

De Wet schadeloosstelling leden Tweede Kamer wordt als volgt gewijzigd:

I

In artikel 7 vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot het tweede en derde lid, het tweede lid.

II

Artikel 8, vierde lid, vervalt.

III

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid vervalt het tweede lid.

2. In het tweede lid (nieuw) vervalt de tweede volzin.

ARTIKEL X

Artikel 15 van de Wet vergoedingen leden Eerste Kamer wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt “derde tot en met het zesde lid” vervangen door: derde en vierde lid.

2. Onder vernummering van het vijfde lid tot het vierde lid vervallen het vierde en zesde lid.

3. In het vierde lid (nieuw) wordt “derde lid” vervangen door: tweede lid.

ARTIKEL XI

In de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt na artikel 133d een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 133e. Overgangsrecht in verband met politieke ambtsdragers

Met ingang van de datum waarop deze wet, op grond van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, van toepassing wordt op overheidswerknemers als bedoeld in artikel 1, onderdeel j, 4°, van de Werkloosheidswet, worden de desbetreffende publiekrechtelijke dienstbetrekkingen respectievelijk het lidmaatschap van de Tweede Kamer of voorzitterschap van de Eerste Kamer, voor de vaststelling van het recht op uitkering op grond van deze wet, alsmede voor de toelating tot de vrijwillige verzekering op grond van deze wet, aangemerkt als een dienstbetrekking als bedoeld in deze wet, ook voor zover zij zijn gelegen voor de bedoelde datum. Aan de eerste zin kunnen geen rechten worden ontleend over tijdvakken, die gelegen zijn voor de datum waarop deze wet van toepassing wordt op de bedoelde overheidswerknemers.

ARTIKEL XII

De Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 6, eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. die Nationale ombudsman of substituut-ombudsman is;

II

Artikel 8b komt te luiden:

Artikel 8b

Voor deze wet en de daarop berustende bepalingen worden leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer aangemerkt als werknemer.

III

Na artikel 10 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 10a

Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt de Tweede Kamer der Staten-Generaal als werkgever beschouwd van leden van de Tweede Kamer en de Eerste Kamer der Staten-Generaal als werkgever van de voorzitter van de Eerste Kamer.

IV

Er wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 94

Met ingang van de datum waarop deze wet, op grond van de Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers, van toepassing wordt op overheidswerknemers als bedoeld in artikel 1, onderdeel j, 4°, van de Werkloosheidswet, worden de desbetreffende publiekrechtelijke dienstbetrekkingen respectievelijk het lidmaatschap van de Tweede Kamer of voorzitterschap van de Eerste Kamer, voor de vaststelling van het recht op uitkering op grond van deze wet, alsmede voor de toelating tot de vrijwillige verzekering op grond van deze wet, aangemerkt als een dienstbetrekking als bedoeld in deze wet, ook voor zover zij zijn gelegen voor de bedoelde datum. Aan de eerste zin kunnen geen rechten worden ontleend over tijdvakken, die gelegen zijn voor de datum waarop deze wet van toepassing wordt op de bedoelde overheidswerknemers.

ARTIKEL XIII

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari van het jaar volgend op de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

ARTIKEL XIV

Deze wet wordt aangehaald als: Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

De Minister van Financiën,

32 023

Voorstel van wet van het lid Van Raak tot wijziging van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers en enige andere wetten in verband met de toepassing van het sociale zekerheidsstelsel op politieke ambtsdragers (Wet sociale zekerheid politieke ambtsdragers)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Politici hebben bijzondere regelingen voor sociale zekerheid. Voor hen geldt geen sollicitatieplicht en geen verplichte ondersteuning bij het vinden van werk. Voor politieke ambtsdragers gelden ook bijzondere regelingen bij werkloosheid - de wachtgeldregeling - en bij arbeidsongeschiktheid. Ter rechtvaardiging van dit voordelige regime wordt gewezen op het bijzondere karakter van het politieke ambt: politieke ontwikkelingen zouden het politieke bestaan ongewis maken en politici zouden relatief snel hun baan kunnen verliezen. De veronderstelde kwetsbaarheid van politici wordt echter gecompenseerd door een relatief hoog inkomen: politieke ambtsdragers behoren tot de bestbetaalde functionarissen in de samenleving. Zij hebben over het algemeen een goede opleiding of werkervaring en beschikken veelal over een uitgebreid sociaal netwerk. De indiener is de opvatting toegedaan dat de regels die politici in de sociale zekerheid maken voor andere burgers, ook voor politieke ambtsdragers zelf moeten gelden. Dit wetsvoorstel maakt een einde aan het voordelige sociale regime voor politieke ambtsdragers. Hun sociale zekerheid wordt gelijkgesteld aan die van werknemers in de sector Rijk.

In september 2003 sprak de Tweede Kamer de wens uit om een sollicitatieplicht in te voeren voor politieke ambtsdragers.¹ Met dit initiatiefwetsvoorstel wil de indiener mede uitvoering geven aan deze wens. Een eerder voorstel voor invoering van een sollicitatieplicht voor politieke ambtsdragers werd in januari 2006 door de regering bij de Tweede Kamer ingediend. Na een aantal inhoudelijke aanpassingen informeerde de regering de Tweede Kamer in februari 2009 dat dit voorstel werd aangehouden.² In juli 2009 kwam de regering opnieuw met een visie op de rechtspositie van politieke ambtsdragers en werd een aantal aanvullende voorstellen gedaan.³

¹ Motie Marijnissen c.s., Kamerstukken II 2003/04, 29 200, nr. 13.

² Brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 17 februari 2009. Op 3 januari 2006 werd een wetsvoorstel ingediend dat de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (en enige andere wetten) wijzigt in verband met de harmonisatie van de uitkeringsrechten en het onder de werking van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) brengen van de commissarissen van de Koningin en de burgemeesters (Kamerstukken II 2005/06, 30 424, nr. 2). Dit wetsvoorstel vormde samen met vier andere wetsvoorstellen (Kamerstukken II 2005/06, 30 425, 30 426, 30 427 en 30 693) de uitwerking van het kabinet van het rapport van de Adviescommissie beloning en rechtspositie ambtelijke en politieke topstructuur (de commissie Dijkstal) getiteld "Over dienen en verdienen" (Kamerstukken II 2003/04, 28 479, nr. 4). Het wetsvoorstel 30 424 bevat onder meer een sollicitatieplicht voor politieke ambtsdragers, een voorziening voor begeleiding naar nieuw werk en een verkorting van de uitkeringsduur van het wachtgeld.

³ Brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 9 juli 2009. Besloten werd alsnog een sollicitatieplicht in te voeren voor politieke ambtsdragers, een voorziening in het leven te roepen voor begeleiding naar nieuw werk en de uitkeringsduur van het wachtgeld te verkorten. Tevens is een regeling

Dit initiatiefwetsvoorstel beoogt niet een aanpassing van de bestaande bijzondere regelingen voor politieke ambtsdragers, zoals in de voorstellen die de regering tussen januari 2006 en juli 2009 heeft gedaan. Doel van dit voorstel is om de sociale zekerheid van politieke ambtsdragers zo veel mogelijk gelijk te stellen met de regelingen zoals die gelden voor werklozen en arbeidsongeschikten. De bestaande regelingen voor solliciteren, waaronder de gebruikelijke sanctieregelingen en de verplichting van het aanvaarden van 'passende arbeid', worden in dit voorstel ook op politieke ambtsdragers van toepassing verklaard. Ook verder wordt het reguliere sociale zekerheidsregime bij werkloosheid en arbeidsongeschiktheid op politieke ambtsdragers toegepast. Daarbij wordt zo veel mogelijk aangesloten bij de rechten en plichten zoals die gelden voor werknemers in de sector Rijk.

Dit initiatiefwetsvoorstel regelt de sociale zekerheid van ministers en staatssecretarissen, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, burgemeesters en wethouders, commissarissen van de Koningin en leden van Gedeputeerde Staten, leden van het dagelijks bestuur van een waterschap - waaronder de voorzitter - en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente.

2. Huidige regelingen voor politieke ambtsdragers in geval van werkloosheid

Politieke ambtsdragers hebben bij aftreden recht op een uitkering op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa). Uitzonderingen zijn er voor commissarissen van de Koningin, burgemeesters en voorzitters van een waterschap.⁴

Ministers, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, leden van Gedeputeerde Staten, wethouders, leden van het dagelijks bestuur van een waterschap en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente.

Op grond van de Appa hebben ministers bij aftreden op dit moment recht op een uitkering voor de periode dat zij minister zijn geweest, doch minimaal voor twee jaar en maximaal voor zes jaar. Is de minister korter dan drie maanden minister geweest, dan is de uitkeringsduur beperkt tot zes maanden. Voor Kamerleden, leden van Gedeputeerde Staten, wethouders, leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente en leden van het dagelijks bestuur van een waterschap geldt hetzelfde regime. Voorts geldt voor hen dat als ten tijde van het aftreden de leeftijd van 50 jaar nog niet is bereikt en in het tijdvak van twaalf jaren dat direct aan het aftreden voorafgaat betrokkene ten minste tien jaren Kamerlid, lid van Gedeputeerde Staten, wethouder, lid van het dagelijks bestuur van een deelgemeente of lid van het dagelijks bestuur van een waterschap is geweest, de uitkering wordt voortgezet tot het tijdstip waarop de leeftijd van 65 jaar wordt bereikt. Ministers kennen een dergelijke verlengde uitkering niet. De hoogte van de uitkering is gedurende het eerste jaar 80 procent en vervolgens 70 procent van de laatstgenoten wedde.

Commissarissen van de Koningin, burgemeesters, voorzitters van een waterschap

Deze politieke ambtsdragers vallen onder het bereik van de Werkloosheidswet (WW). Voorts zijn uitkeringsrechten van deze politieke ambtsdragers op grond van de Provinciewet, Gemeentewet respectievelijk Waterschapswet geregeld in het Rechtspositiebesluit

voorgesteld voor het openbaar maken van nevenfuncties en het verrekenen van een deel van de inkomsten uit nevenfuncties. Voor zittende bestuurders zou een overgangsrecht gaan gelden, waardoor de huidige politieke ambtsdragers worden ontzien.

⁴ De leden van het dagelijks bestuur van een waterschap voor zover ze overheidswerknemer zijn in de zin van de Wet privatisering ABP.

commissarissen van de Koningin, het Rechtspositiebesluit burgemeesters respectievelijk het Waterschapsbesluit. Daarbij is:

- a) voor *commissarissen van de Koningin* het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid sector Rijk van overeenkomstige toepassing verklaard. Indien bij ontslag of niet-herbenoeming geen recht op uitkering ontstaat, kan bij koninklijk besluit ten laste van het Rijk aan de commissaris een uitkering worden toegekend, die mede in verband met de duur van de ambtsvervulling en de laatstgenoten bezoldiging redelijk is te achten.
- b) voor *burgemeesters* het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid sector Rijk van overeenkomstige toepassing verklaard, met dien verstande dat bij eervol ontslag wegens opheffing van de gemeente qua hoogte en duur een gunstiger regeling geldt. Daarnaast is een specifieke uitkering geregeld voor de situatie dat de reden van het ontslag of de niet-herbenoeming is gelegen in een verstoorde verhouding tussen de burgemeester en de raad.
- c) voor de *voorzitters van een waterschap* bij eervol ontslag of niet-herbenoeming wegens opheffing van het waterschap het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid sector Rijk van overeenkomstige toepassing verklaard, met dien verstande dat bij eervol ontslag wegens opheffing van het waterschap qua hoogte en duur een gunstiger regeling geldt. Daarnaast is een specifieke uitkering geregeld voor de situatie dat de reden van het ontslag of de niet-herbenoeming is gelegen in een verstoorde verhouding tussen de voorzitter en het algemeen bestuur van het waterschap.

Sollicitatieplicht

Voor politieke ambtsdragers geldt geen sollicitatieplicht, met uitzondering van commissarissen van de Koningin, burgemeesters en voorzitters van een waterschap. Zij vallen onder het regime van de WW en maken gebruik van de daar geldende regels.

Begeleiding naar werk

Begeleiding naar werk is in de Appa niet geregeld. Commissarissen van de Koningin, burgemeesters en voorzitters van een waterschap vallen onder het regime van de WW en maken gebruik van de daar geldende regels.

Passende arbeid

In de Appa is geen regeling opgenomen voor het aanvaarden van “passende arbeid”. Commissarissen van de Koningin, burgemeesters en voorzitters van een waterschap vallen onder het regime van de WW en maken gebruik van de daar geldende regels.

3. Invoering van de verplichting werk te zoeken en passende arbeid te aanvaarden

Uit een oogpunt van gelijke behandeling is het gerechtvaardigd om van iedere politieke ambtsdrager met recht op een uitkering te vragen actief op zoek te gaan naar nieuw werk. Toch blijkt het lang niet altijd gemakkelijk voor een voormalig politiek ambtsdrager om een passende nieuwe werkkring te vinden. Voor de Rijkskas, of voor de betrokken gemeenten en provincies, kan dit hoge uitkeringslasten met zich meebrengen. Voor iedereen die in staat is om te werken, is het wenselijk dat hij of zij zo snel mogelijk weer op de arbeidsmarkt komt. Dit voorstel legt, in navolging van werknemers, ook politieke ambtsdragers de verplichting op om in voldoende mate te solliciteren. Op grond van de huidige WW geldt de verplichting om in beginsel één keer per week te solliciteren, een verplichting die geldt tot de leeftijd van 65

jaar is bereikt. Dit voorstel legt, in navolging van werknemers, politieke ambtsdragers ook de plicht op om passende arbeid te aanvaarden.⁵

Bij het bepalen van de noodzakelijke activiteiten om een nieuwe werkkring te vinden wordt aangesloten bij wat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) in het kader van de uitvoering van de WW aan uitvoeringsrichtlijnen heeft opgesteld, evenals bij de jurisprudentie die zich op dit terrein in de loop van de tijd heeft ontwikkeld. Tevens wordt aangesloten bij de sanctiebepalingen zoals opgenomen in de uitvoeringsvoorschriften voor werknemers op grond van de WW en zoals die door het UWV worden gehanteerd.

In de nieuwe situatie geldt voor alle politieke ambtsdragers waarop dit voorstel betrekking heeft, dat zij onder het bereik komen van de WW. Nadat passende arbeid voor 35 of meer uren per week is verkregen eindigt in dit voorstel de uitkering (het wachtgeld) voor politieke ambtsdragers. De hoogte van de uitkering voor politieke ambtsdragers bij werkloosheid wordt eveneens gelijkgesteld aan die van werknemers. De hoogte van de uitkering wordt gedurende de eerste twee maanden 75 procent en de volgende maanden 70 procent van de laatstgenoten wedde. Daarnaast zal op de betrokken politieke ambtsdragers het bovenwettelijke regime van toepassing zijn zoals dat geldt voor rijksambtenaren. Dat betekent dat bij werkloosheid het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid sector Rijk van overeenkomstige toepassing zal zijn. Voor ambtenaren in de sector Rijk geldt dat de WW-uitkering wordt aangevuld tot 70 procent van het ongemaximeerde dagloon. Verder hebben ambtenaren in de sector Rijk recht op een aanvullende uitkering, afhankelijk van hun leeftijd en diensttijd.

4. Huidige regelingen voor politieke ambtsdragers in geval van arbeidsongeschiktheid

Ministers, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, leden van Gedeputeerde Staten, wethouders, leden van het dagelijks bestuur van een waterschap en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente.

In het geval dat deze politieke ambtsdragers tijdens hun ambtsperiode ziek worden, behouden zij op dit moment hun volledige wedde tot de dag van aftreden. Daarna ontstaat recht op een uitkering op grond van de Appa (zie punt 2). Als de politieke ambtsdrager op de dag waarop de duur van de uitkering bij werkloosheid eindigt geheel of gedeeltelijk algemeen invalide is, wordt de uitkering verlengd voor perioden van telkens drie jaar.⁶

Commissarissen van de Koningin, burgemeesters, voorzitters van een waterschap

Deze politieke ambtsdragers vallen onder het bereik van de Ziektewet (ZW)⁷ en de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA). Voorts zijn uitkeringsrechten van deze politieke ambtsdragers op grond van de Provinciewet, Gemeentewet respectievelijk Waterschapswet geregeld in het Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koningin, het Rechtspositiebesluit burgemeesters respectievelijk het Waterschapsbesluit. Daarbij is geregeld dat de commissaris

⁵ Of arbeid "passend" is wordt in de WW onder meer bepaald door de aard van de arbeid, in relatie tot de eerder verrichte arbeid, een eerder uitgeoefend beroep of de opgedane werkervaring; het opleidingsniveau van de persoon in kwestie; het geboden loon en het werkloosheidsrisico.

⁶ In eerste instantie is de hoogte van de uitkering een percentage van de laatstgenoten wedde. Dit percentage hangt af van de mate van invaliditeit. De duur van de uitkering is afhankelijk van de leeftijd. De uitkering bedraagt na afloop van deze leeftijdgerelateerde periode minimaal het op grond van de invaliditeitsgraad vastgestelde uitkeringspercentage van de laatstgenoten wedde.

⁷ In het bijzonder artikel 76a, dat handelt over de aanspraak op bezoldiging tijdens de eerste 104 weken van ziekte.

van de Koningin, de burgemeester of de voorzitter van het waterschap die wegens ziekte ongeschikt is tot het uitoefenen van zijn ambt, vanaf de dag waarop deze ongeschiktheid aanvangt, gedurende een termijn van 18 maanden zijn volledige bezoldiging geniet.⁸

5. Nieuw regime bij ziekte en arbeidsongeschiktheid

In de nieuwe situatie geldt voor alle politieke ambtsdragers dat zij onder het bereik van de ZW en WIA vallen. Daarnaast zal op hen het bovenwettelijk regime van toepassing zijn zoals dat geldt voor ambtenaren in de sector Rijk. Dat betekent dat bij ziekte en arbeidsongeschiktheid de desbetreffende artikelen uit het ARAR van overeenkomstige toepassing zullen zijn. Hoofregel is dat bij ziekte gedurende de eerste 52 weken de ambtenaar recht heeft op volledige bezoldiging. De tweede 52 weken is dat 70 procent van de bezoldiging. Na twee jaar vallen de ambtenaren in de sector Rijk onder de WIA.⁹

6. Premieheffing voor leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

De sociale zekerheidspremies van deze politieke ambtsdragers zullen voortaan lopen via de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv). Leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer hebben geen dienstbetrekking en vallen zonder nadere regelgeving niet onder de werking van de Wfsv. Daarin wordt voorzien door ze aan te merken als “werknemer” in de zin van de WW en ZW (en daarmee de WIA). In dit voorstel is ervoor gekozen om de Tweede Kamer respectievelijk de Eerste Kamer voor de toepassing van die wetten (en daarmee ten behoeve van de premieheffing) als werkgever te laten optreden. Leden van zowel de Eerste als de Tweede Kamer kunnen er op dit moment voor kiezen om hun schadeloosstelling te laten uitkeren als loon. Om te verzekeren dat op de schadeloosstelling premies kunnen worden ingehouden komt deze keuze voor leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer te vervallen en wordt de schadeloosstelling in alle gevallen uitgekeerd als loon (zie de artikelsgewijze toelichting bij artikel VIII).

7. De Nationale Ombudsman

De rechtspositie van de Nationale Ombudsman volgt op dit moment die van de leden van de Tweede Kamer. De Nationale Ombudsman is echter niet een politieke ambtsdrager, maar een Hoog College van Staat. Daarom wordt in dit voorstel de rechtspositie van de Nationale Ombudsman losgemaakt van die van leden van de Tweede Kamer (zie de artikelsgewijze toelichting bij artikel VII).

8. Financiële gevolgen

Dit wetsvoorstel beoogt politieke ambtsdragers die een uitkering ontvangen sneller naar een nieuwe functie te begeleiden. Dit zal leiden tot een besparing op de huidige wachtgelduitgaven. Ook het van toepassing verklaren op politieke ambtsdragers van reguliere

⁸ Vervolgens geniet deze politieke ambtsdrager tot zijn ontslag 80 procent van zijn bezoldiging. Tot slot geniet hij ook na afloop van die termijn van 18 maanden de volledige bezoldiging indien de ziekte uit hoofde waarvan de politieke ambtsdrager ongeschikt is zijn arbeid te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.

⁹ Overheidswerkgevers en vakbonden hebben een aanvullende regeling afgesproken bij arbeidsongeschiktheid voor overheid en onderwijs. Het gaat hier om een aanvulling bovenop de WIA-uitkering. De aanvullende regeling is neergelegd in de ABPpensioenregeling. De hoogte en duur van de uitkering hangt af van individuele omstandigheden.

sociale rechten bij werkloosheid en arbeidsongeschiktheid zal leiden tot lagere kosten. Het voorstel om de duur en de hoogte van het wachtgeld te beperken en na het aanvaarden van nieuw werk voor ten minste 35 uur per week geen wachtgeld meer uit te keren zal eveneens leiden tot een besparing. Hoeveel besparingen dit daadwerkelijk zal opleveren is afhankelijk van het aantal ambtsdragers dat hun ambt zal verliezen en de voortvarendheid waarmee zij nieuw werk zullen vinden.

9. Regeldruk en administratieve lasten

De informatieverplichtingen die uit dit wetsvoorstel voortkomen zijn vergelijkbaar met die van werknemers of ambtenaren. Het betreft hier geen administratieve lasten voor burgers of bedrijven. Gelet op de relatief beperkte groep wordt ervan uitgegaan dat de toezichtskosten en nalevingskosten niet omvangrijk zullen zijn.

10. Inwerkingtreding

Dit wetsvoorstel heeft onmiddellijke werking bij inwerkingtreding. Voor de inwerkingtreding zijn geen bijzondere voorzieningen noodzakelijk.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I, onderdelen A en G

Ten behoeve van een zo eenduidig mogelijke wetgeving is in de artikelen 2 en 130 van de Appa geregeld dat ook commissarissen van de Koningin, burgemeesters en de voorzitters en de leden van het dagelijks bestuur van waterschappen in beginsel onder de Appa worden gebracht. Deze bepaling is ontleend aan het voorstel van wet 30 424.

Artikel I, onderdelen B, D en H

Alle bepalingen ten aanzien van de uitkering bij ontslag en invaliditeit van ministers, staatssecretarissen (hoofdstuk 3), leden van de Tweede Kamer (hoofdstuk 10), leden van Gedeputeerde Staten en wethouders (hoofdstuk 21) komen te vervallen nu deze politieke ambtsdragers onder de sociale verzekeringen worden gebracht. In plaats daarvan bevatten de nieuwe hoofdstukken 3, 10 en 21 nog één bepaling die regelt dat de daar bedoelde politieke ambtsdragers wat betreft financiële aanspraken bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid gelijk worden gesteld aan het personeel in de sector Rijk.

Artikel I, onderdelen C, E en K, artikel VI, onderdeel F, en artikel XII, onderdeel D

In deze bepalingen is het overgangsrecht opgenomen. In de artikelen 38a, 84a en 163a van de Appa (artikel I, onderdelen C, E en K) is geregeld dat voor ministers en staatssecretarissen, leden van de Tweede Kamer, leden van Gedeputeerde Staten en wethouders die reeds een uitkering genieten op grond van hoofdstuk 3, 10 of 21 van de Appa, het oude regime van toepassing blijft en voorts dat deze politieke ambtsdragers geen aanspraak hebben op uitkeringen op grond van de WW, ZW en de Wet WIA. Zie voorts de toelichting op artikel VI, onderdeel F, artikel XI en artikel XII, onderdeel D.

Artikel I, onderdelen F en I

In de artikelen 106 en 160 van de Appa is - kort gezegd - geregeld dat op de wedde en het wachtgeld van ministers en staatssecretarissen, de schadeloosstelling van leden van de Tweede Kamer en de wedde van Gedeputeerden en wethouders bedragen worden ingehouden voor de uitkeringen op grond van de Appa. Omdat in dit wetsvoorstel wordt geregeld dat de

socializekerheidspremies via de socializekerheidswetgeving gaan lopen, kunnen de artikelen 106 en 160 worden geschrapt.

Artikel I, onderdeel J

Artikel 121, eerste lid, van de Appa bepaalt dat de besluiten op grond van de Appa, met uitzondering van de vijfde afdeling, worden genomen door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. In de vijfde afdeling van de Appa ontbreekt een bepaling als die van artikel 121, eerste lid. Uit de context valt op te maken dat de wet ervan uit gaat dat Gedeputeerde Staten de besluiten nemen. Op grond van artikel 130 van de Appa zijn in voorkomende gevallen het college van burgemeester en wethouders of het dagelijks bestuur van het waterschap bevoegd. Op sommige plaatsen wordt expliciet een bevoegdheid aan Provinciale Staten (en op grond van artikel 130 daarmee tevens aan de gemeenteraad of het algemeen bestuur van het waterschap) verleend. Ter bevordering van duidelijke en heldere wetgeving is het aangewezen om ondubbelzinnig vast te stellen welk bestuursorgaan aan belanghebbenden op grond van de Appa verplichtingen kan opleggen. Daartoe wordt aan artikel 162, dat overeenkomt met artikel 121, tweede lid, een bepaling toegevoegd analoog aan artikel 121, eerste lid. Uit het voorgaande volgt dat met deze wijziging slechts een verduidelijking en geen inhoudelijke wijziging is beoogd.

Artikel II

Artikel 2, eerste lid, van de Ambtenarenwet voorziet in een uitzondering voor de in dit lid genoemde categorieën functionarissen ten aanzien van titel III van de Ambtenarenwet. Deze titel is op de in artikel 2, eerste lid, genoemde ambtenaren niet van toepassing. Titel III bevat de bepalingen van materieel recht voor ambtenaren. Nu de burgemeesters en de voorzitters van de waterschappen onder de werking van de Appa worden gebracht, moeten ze worden uitgezonderd van de toepassing van titel III. Het materiële recht van de voorzitters is en wordt immers gebaseerd op de Waterschapswet en op de Appa. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt de opsomming in het eerste lid aan te passen, zodat de functionarissen van de decentrale overheden bij elkaar komen te staan.

Artikel III, IV en V, onderdeel c

Artikel 73, eerste lid, onderdelen c en d, van de Gemeentewet, artikel 72, eerste lid, onderdelen c en d, van de Provinciewet en artikel 49, eerste lid, onderdelen b en c, van de Waterschapswet bevatten de grondslag voor de aanspraak op een werkloosheidsuitkering en aanspraken in geval van ziekte van burgemeesters, commissarissen van de Koningin respectievelijk voorzitters van waterschappen. Nu burgemeesters, commissarissen van de Koningin en voorzitters van waterschappen onder de werking van de werknemersverzekeringen komen te vallen, is een aparte grondslag voor aanspraken in de sfeer van werkloosheid en ziekte in de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet niet meer nodig, zodat de relevante bepalingen kunnen worden geschrapt.

Artikel V, onderdelen A en B

Deze wijzigingen houden allen verband met het gelijktrekken van waterschapsbestuurders met provinciale en gemeentelijke politieke ambtsdragers en zijn ontleend aan wetsvoorstel 30 424. De wijziging van artikel 32a, eerste lid, bewerkstelligt dat de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties het politieke aanspreekpunt is voor de waterschapsbestuurders. Verder komt het huidige tweede lid van artikel 32a te vervallen. Als gevolg hiervan worden de regels betreffende vergoedingen aan leden van het algemeen bestuur van waterschappen gelijkgetrokken met gemeenteraadsleden. De huidige uitzonderingsbepaling in artikel 32a,

tweede lid, vormt een inbreuk op het gesloten rechtspositiestelsel dat buiten hetgeen bij of krachtens de wet is vastgesteld, geen geldelijke voorzieningen kunnen worden toegekend. Naar analogie met gemeenteraadsleden worden de uitzonderingsmogelijkheden niet geregeld in de organieke wet, maar in het rechtspositiebesluit.

Artikel 44, tweede lid, komt te vervallen. In deze bepaling is geregeld dat van de overeenkomstige toepassing van de Appa zijn uitgesloten de leden van het dagelijks bestuur die reeds overheidswerknemer in de zin van de Wet privatisering ABP zijn. Dat laatste wil zeggen dat zij voor hun pensioen aangesloten zijn bij het ABP. Hoewel de bepaling algemeen is geformuleerd, ziet deze bepaling uitsluitend toe op de leden van het dagelijks bestuur die de functie bekleden van voorzitter van een waterschap. Deze zijn immers, indien de functie een fulltime functie is, uit hoofde van hun rechtspositie bij het ABP aangesloten. De uitzonderingsbepaling voorkwam dat zij dubbele pensioenaanspraken opbouwden. Nu voorgesteld wordt ook de voorzitters onder de werking van de Appa te brengen, is de uitzonderingsbepaling niet meer nodig.

Artikel VI, onderdeel A, onder 1, en D

Artikel 1, onderdeel i, van de Werkloosheidswet bevat een definitie van overheidswerkgever. Om politieke ambtsdragers zo gelijk mogelijk te maken met het personeel in de sector Rijk, dienen de werkgevers van deze politieke ambtsdragers eveneens als overheidswerkgever te worden aangemerkt. Dit heeft tot gevolg dat net als voor hun ambtenaren deze werkgevers ook voor de hiergenoemde politieke ambtsdragers eigen risicodragend zijn voor de WW. Het aanwijzen van de desbetreffende werkgevers vindt plaats in het voorgestelde artikel 9A.

Artikel VI, onderdeel A, onder 2

Artikel 1, onderdeel j, van de Werkloosheidswet bevat een definitie van overheidswerknemer. Aan dit onderdeel wordt toegevoegd dat ook ministers, staatssecretarissen, commissarissen van de Koningin, leden van Gedeputeerde Staten, burgemeesters, wethouders, leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente, leden van het dagelijks bestuur van een waterschap, leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer overheidswerknemer zijn.

Artikel VI, onderdelen B en D, en XII, onderdelen B en C

De leden van de Tweede Kamer vallen niet onder de werking van de socialezekerheidswetgeving. Ze hebben immers geen privaat- of publiekrechtelijke dienstbetrekking. Daarom worden zij expliciet als werknemer aangewezen in de Werkloosheidswet en de Ziektewet (artikel 3b van de Werkloosheidswet en artikel 8b van de Ziektewet). Door dit laatste zijn ze tevens werknemer in de zin van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen. Hetzelfde geldt voor de voorzitter van de Eerste Kamer, die wat betreft zijn rechtspositie in grote mate gelijk wordt gesteld aan de leden van de Tweede Kamer (artikel 15 van de Wet vergoedingen leden Eerste Kamer).

Omdat Kamerleden geen arbeidsverhouding hebben, hebben ze dus ook geen werkgever. Om voor de Werkloosheidswet en Ziektewet toch een werkgever aan te wijzen, wordt in artikel 9a, onderdelen b en c, en 10a van de Ziektewet bepaald dat de Tweede Kamer respectievelijk de Eerste Kamer optreedt als werkgever in de zin van die wetten.

Artikel VI, onderdeel C, en artikel XII, onderdeel A

In zowel de Werkloosheidswet als de Ziektewet worden ministers, staatssecretarissen, leden van Gedeputeerde Staten, wethouders en leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente niet meer uitgezonderd van de Werkloosheidswet en de Ziektewet. Hierdoor

worden tevens de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen en hoofdstuk 3, afdeling 2, van de Wet arbeid en zorg van toepassing op deze politieke ambtsdragers.

Artikel VI, onderdeel E

Met dit onderdeel wordt geregeld dat het aantal arbeidsuren van ministers, staatssecretarissen, commissarissen van de Koningin, leden van Gedeputeerde Staten, burgemeesters, wethouders, leden van het dagelijks bestuur van een deelgemeente, leden van het dagelijks bestuur van een waterschap, leden van de Tweede Kamer en de voorzitter van de Eerste Kamer voor de vaststelling van het arbeidsurenverlies per week op 40 wordt gesteld. Hiermee wordt voorkomen dat de desbetreffende werkgever dat aantal uren zou moeten bijhouden. Bovendien wordt aldus bewerkstelligd dat het recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet eindigt indien deze politieke ambtsdragers, nadat zij werkloos zijn geworden, een dienstbetrekking aanvaarden van meer dan 35 uur per week.

Artikel VI, onderdeel F, XI en XII, onderdeel D

Met deze onderdelen wordt geregeld dat dienstbetrekkingen als politiek ambtsdrager respectievelijk het lidmaatschap van de Tweede Kamer en het voorzitterschap van de Eerste Kamer, voor zover gelegen voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, bij het intreden van het op grond van de Werkloosheidswet, Ziektewet of Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen verzekerde risico op of na de datum van inwerkingtreding van deze wet, meetellen als dienstbetrekking voor de vaststelling van het recht op, de omvang, hoogte en duur van de uitkering en voor de toegang tot de vrijwillige verzekering op grond van die wetten. Mocht het risico intreden voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, dan ontstaat geen recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet, Ziektewet of Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen in verband daarmee, ook niet vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel VII

Artikel 6 van de Wet Nationale Ombudsman bepaalt ten aanzien van de rechtspositie van de Nationale Ombudsman dat de bepalingen van de Appa op hem van overeenkomstige toepassing zijn, met dien verstande dat deze gelijkgesteld is met een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Het is echter niet de bedoeling dat met onderhavig wetsvoorstel de rechtspositie van de Nationale Ombudsman wijzigt. Daarom zijn de artikelen van hoofdstuk 10 van de Appa overgeheveld naar de Wet Nationale Ombudsman, waarbij de bepalingen in zijn geheel zijn toegeschreven naar de Nationale Ombudsman (onderdeel A). Wel zijn bepalingen die specifiek zien op leden van de Tweede Kamer en die voor de Nationale Ombudsman geen betekenis hebben, niet overgenomen.

In onderdeel B wordt artikel 6 van de Wet Nationale Ombudsman in die zin aangepast, dat nog wel de bepalingen ten aanzien van pensioenaanspraken uit de Appa op hem van toepassing zijn. Hoofdstuk 10 wordt uitgezonderd, omdat daarin is geregeld dat leden van de Tweede Kamer met betrekking tot ontslag, ziekte en arbeidsongeschiktheid nu aanspraken hebben op grond van de socialezekerheidswetgeving en niet meer op de Appa.

De wijziging van artikel 10 van de Wet Nationale Ombudsman (onderdeel C) bewerkstelligt dat ook de rechtspositie van degene die de Nationale Ombudsman vervangt of zijn positie waarneemt, ongewijzigd blijft.

Artikel VIII

Leden van de Tweede Kamer ontvangen op grond van de Wet schadeloosstelling leden Tweede Kamer een inkomen en onkostenvergoedingen voor het zijn van Kamerlid.

Kamerleden zijn gekozen en hebben geen gezagsverhouding tot een werkgever. Ze zijn geen werknemer en er is niet sprake van een dienstbetrekking. Wel kunnen Kamerleden er voor kiezen op de schadeloosstelling loonbelasting in te laten houden, op grond van artikel 4, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting ('opting-in'). In het kader van de werknemersverzekeringen is het van essentieel belang dat er in dienstbetrekking loon is genoten. Indien dat niet het geval is, bedraagt het dagloon, en daarmee de uitkering, nihil. Daarom wordt geregeld dat de opting-in-mogelijkheid voor Kamerleden niet meer van toepassing is, door te bepalen dat ze voor de loonbelasting geacht worden een fictieve dienstbetrekking te hebben (onderdeel A). Als gevolg hiervan worden ze voor de loonbelasting als werknemer beschouwd. Hetzelfde geldt voor de voorzitter van de Eerste Kamer.

Nu Kamerleden onder de loonbelasting vallen, moet ook een inhoudingsplichtige worden aangewezen. Dit is de Tweede Kamer onderscheidenlijk de Eerste Kamer, die ook de inhoudingen op de salarissen van het personeel werkzaam bij de beide kamers uitvoert (onderdeel B).

Artikel IX

Omdat Kamerleden de mogelijkheid hebben al dan niet te kiezen voor het regime van de loonbelasting, is ten aanzien van enkele elementen van de onkostenvergoeding geregeld dat deze afhankelijk van de keuze voor 'opting-in' netto dan wel bruto worden uitbetaald. Nu deze keuzemogelijkheid er niet meer is, kunnen de bepalingen waarin deze keuzemogelijkheid is geregeld, komen te vervallen.

Artikel X

Artikel 15 van de Wet vergoedingen leden Eerste Kamer brengt de voorzitter van de Eerste Kamer onder de Appa wat betreft aanspraken op een uitkering bij ontslag en invaliditeit. De voorzitter van de Eerste Kamer wordt ook onder de sociale verzekeringen gebracht. De relevante verwijzingen in artikel 15 van de Wet vergoedingen leden Eerste Kamer worden derhalve geschrapt.

Artikel XIII

Voor de inwerkingtreding zijn geen bijzondere voorzieningen noodzakelijk.

Artikel XIV

Deze bepaling bevat de citeertitel.

Van Raak